

Den finanslov, som skal vedtages i dag, tager desværre endnu et skridt i rækken af mange til at sætte det hårde arbejde over styr. For siden Danmark fik ny statsminister, er der hver dag 50 mennesker, der har mistet deres arbejde; 50 mennesker af kød og blod, hvis liv pludselig er helt forandret; 50 mennesker, der hver dag må leve i uvished om, hvad fremtiden bringer; 50 mennesker, hvilket statsministeren måske synes er morsomt, men 50 mennesker, som fortjener en regering, der tager deres situation langt mere alvorligt.

Kl. 11.30

Sidst VK havde ansvaret, måtte 350.000 mennesker betale prisen som arbejdsløse. Den situation må ikke gentage sig, men der tegner sig desværre allerede et dystert billede. Flere økonomer har således peget på, at yderligere op til 8.000 mennesker vil miste deres arbejde som direkte resultat af regeringens og Dansk Folkepartis aftale om finansloven 2004.

Det er brandærgeligt, for der var et godt alternativ. Regeringen havde med dette års finanslovforhandlinger alle tiders chance til at tage hænderne op af lommen og gøre noget ved de problemer, vi står over for. Den havde chancen for at tage aktive skridt til at nedbringe arbejdsløsheden og bringe beskæftigelsen tilbage på sporet.

Socialdemokratiet var klar til at hjælpe til. Vi var i arbejdstøjet. Vi fremlagde visionære forslag. Vi ville meget gerne have taget ansvar sammen med regeringen. Det gælder naturligvis også i forhold til delforlig om politi, kriminalforsorg og trafik.

Men i Finansministeriet blev vi mødt med isende kulde. Vi mødte en finansminister, der var fast besluttet på at holde Socialdemokratiet væk fra aftaler, og som bevidst valgte at sætte snævre partitaktiske hensyn over Danmarks interesser.

Resultatet er, at langt hovedparten af finansloven nu for tredje gang i træk er forhandlet på plads bag lukkede døre med fru Pia Kjærsgaard. Thors hammer er kastet, og præcis som i fortællingerne om Valhalla rammer den alt, hvad den sigter efter. Denne gang har den ramt de unge, de gamle, lejerne, børnefamilierne, de arbejdsløse, miljøet, byfornyelsen og verdens fattigste, ja, faktisk alle dem, den i virkeligheden burde beskytte. Også dagpengemodtagerne stod for at skulle have sparekniven af føle.

Efter forhandling bag de lukkede døre stod finansministeren og fru Pia Kjærsgaard frem for

hele Danmarks befolkning og fortalte med store smil om alle de penge, de nu ville spare på dagpengesystemet. Til trods for advarslerne, som strømmede ind fra både arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer og ikke mindst fra ganske almindelige mennesker, som passer deres arbejde: smede, rengøringskoner og mange andre, var svaret det første døgn fuldstændig koldt og afvisende. VKO-blokken skulle nok fortælle danskerne, hvordan tingene hang sammen.

Men da kritikken blev enorm, skyndte regeringen sig at kaste håndklædet i ringen. Desværre betyder det ikke, at vi nu kan have ro i sjælen. Regeringen har vist, at den er villig til at underminere det danske dagpengesystem, og at statsministerens krystalklare løfter om det modsatte, da det kom til stykket, blot var valgfæsk.

Dette blev på befriende ærlig vis slået fast af Det Konservative Folkepartis finanspolitiske ordfører, hr. Lars Barfoed. Efter regeringens kovending bekendtgjorde han således for snurrende kameraer, at det ikke vil bekymre De Konservative det fjerneste at fremlægge et konkret spareforslag på dagpengene i forbindelse med den næste finanslov. For den udtalelse stemplede Venstre hr. Lars Barfoed som politisk tonedøv. Men mon ikke hr. Lars Barfoed i virkeligheden bare kom til at sige sandheden om, hvad regeringen pønser på?

Socialdemokratiet vil ikke hoppe med på regeringens vogn. Vi vil ikke sidde på vores hænder og håbe på, at problemerne forsvinder af sig selv. Vi vil heller ikke uddele ufinansierede skattelettelser og forsøge at spare os ud af de udfordringer, som Danmark står over for. Det gør kun tingene værre.

Vi vil tværtimod en helt anden vej end regeringen. Vi vil fremtidssikre vores velfærdssamfund. Det kræver investeringer i uddannelse og forskning, investeringer i vidensamfundets råstof, kort sagt investeringer i mennesker. Danmark lever af viden, og derfor har vi brug for verdens bedste folkeskole, verdens bedste uddannelser og forskningsinstitutioner.

Kl. 11.35

Hvert år forsvinder der job fra Danmark, bl.a. fordi nogle virksomheder vælger at flytte produktionen hen, hvor arbejdskraften er billigere. Sådan har udviklingen været i mange år, men SR-regeringen skabte mange flere job, end der forsvandt, fordi vi foretog de nødvendige investeringer i uddannelse og forskning og dermed sikrede virksomhederne veluddannet arbejdskraft.